

Η νέα ΕΡΤ και το αυγό του ερπετού

16 Ιουνίου 2013

Ως πανεπιστημιακός γνωρίζω πως στο δημόσιο πανεπιστήμιο, μαζί με τις σημαντικές αρετές του, αναπαράγεται συστηματικά ένα καθεστώς αδιαφάνειας, σπατάλης δημόσιων πόρων και εκπόρνευσης των αξιών της πανεπιστημιακής κοινότητας από σύμπραξη συμφερόντων τα οποία συνδυάζουν τα μεγαλύτερα μειονεκτήματα του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Ως πολίτης, όπως όλοι μας, γνωρίζω την εκμετάλλευση ανίσχυρου ανθρώπου από ξεδιάντροπο άνθρωπο που χαρακτηρίζει την δημόσια υγεία, με τα φακελλάκια που ξεζουμίζουν απροστάτευτους πολίτες και υπονομεύουν την δημόσια υγεία. Ως παρατηρητής της δικαιοσύνης μένω συχνά έκθαμβος από τον τρόπο με τον οποίο τα δικαστήρια μετατρέπονται σε οίκους συναλλαγής με θύμα το περί δικαίου αίσθημα. Ως γονιός απελπίζομαι από ένα εκπαιδευτικό σύστημα όπου το σχολείο απαξιώνεται και η παραπαιδεία έχει γίνει το κέντρο βάρους ενός σαδιστικού συστήματος. Τίποτα όμως από όλα αυτά, καμία από αυτές τις παρατηρήσεις, ούτε μία από αυτές τις αρνητικές κρίσεις μου για τις δημόσιες υπηρεσίες μας και την αποτυχία των οργανισμών παροχής δημόσιων αγαθών δεν με ωθεί στο συμπέρασμα ότι πρέπει να κλείσουν τα δημόσια πανεπιστήμια, τα δημόσια σχολεία, τα δημόσια νοσοκομεία, τα δικαστήρια – και να εκχωρηθούν οι λειτουργίες τους, έστω και για μια μέρα, σε έναν ιδιωτικό τομέα που, πεινασμένος από την ύφεση, караδοκεί να αρπάξει ό,τι μπορεί από την πίτα. Σε έναν ιδιωτικό τομέα που είναι κι αυτός νοσηρός, αδιαφανής, κρατικοδίαιτος, διεφθαρμένος, ανίκανος να φανεί αντάξιος της δικής του «ιδεολογίας».

Για δύο χρόνια τώρα, ήμουν αποκλεισμένος από την ΝΕΤ κατ' εντολή του κ. Πεταλωτή, του υπουργού προπαγάνδας της κυβέρνησης Παπανδρέου – μία εντολή που παρέμεινε ντε φάκτο ενεργή και μετά την εκπαράθρωση του εν λόγω υπουργού. Αυτός ο αποκλεισμός όμως μου έδωσε το ηθικό δικαίωμα να πάω στο ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής το βράδυ που το σήμα της ΕΡΤ σίγησε, να σταθώ μπροστά στους λειτουργούς που έσκυψαν το κεφάλι στην εξευτελιστική για τους ίδιους εντολή του κ. Πεταλωτή, και να πω ότι, εγώ ο αποκλεισμένος, συμπαραστέκομαι στον πραγματικά προβληματικό αυτόν δημόσιο οργανισμό. Να δηλώσω το αποτροπιασμό μου με τον ολοκληρωτισμό που μου γύρισε το στομάχι την ώρα που η εικόνα της ΕΡΤ πάγωσε θυμίζοντάς μας μέρες του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν», στιγμές που η διακοπή της ροής ενός προγράμματος μας μούδιαζε καθώς προσπαθούσαμε να μαντέψουμε τι σήμαινε για τις ζωές μας, ποιος νέος δικτάτορας θα μας κυβερνά την επομένη.

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έκλεισε την ΕΡΤ για να την σώσει. Σαν τους αμερικανούς στρατηγούς στο Βιετνάμ που έλεγαν ότι για να σώσουν ένα χωριό από τους κομμουνιστές έπρεπε να το βομβαρδίσουν με ναπάλμ, ακόμα κι αν αυτό σήμαινε το ξεκλήρισμά του. Το επιχείρημα ότι ο στόχος είναι μια νέα, χρηστή ΕΡΤ μου προκαλεί γέλιο. Ξεχνά φαίνεται η κυβέρνηση ότι το μέσον που χρησιμοποιεί κανείς για να πετύχει τον στόχο του, όσο χρηστός κι αν είναι ο

στόχος, χρωματίζει την δράση του. Κι αν το μέσον είναι απολυταρχικό, αν θυμίζει πράξεις βίαιες που μόνο η Χρυσή Αυγή χειροκροτεί, τότε ακόμα και καλές να είναι οι προθέσεις, το αποτέλεσμα θα είναι από εκείνα που μόνο το αυγό του φιδιού μπορεί να γεννήσει.